

Kristaps Jaudzems

Kristaps kļuvis par autoritāti kodolu magnētiskās rezonanses spektroskopijā ne vien Latvijā, bet arī Eiropas mērogā. 29.martā ķīmijas studiju doktorants Rīgas Tehniskajā universitātē aizstāvējis savu promocijas darbu «Proteīnu struktūras, funkcijas un ligandu mijiedarbību pētījumi ar kodolu magnētisko rezonansi». Viņš to daļēji izstrādājis Nobela prēmijas laureāta profesora Kurta Vitriha vadībā, divus gadus stažējoties profesora laboratorijā ASV

Vecums: 27. Vecāki: Ilze – finanšu analītiķe, Jānis – jau viņšaulē, bija celtnieks. Kāpēc nodarbojaties ar zinātnei? «Aizrauj kodolmagnētiskās rezonanses pētījumi un iespējas atklāt jaunas zāles.» Vai jūtaties kā Šerlocks Holms, tikai zinātnē? «Ne gluži. Jaunu zāļu radišana prasa neatlaidīgu darbu daudz gadu garumā.» Vai ticat, ka reiz būs iespējams izdziedēt jebkuru slimību? «Nē. Visu laiku rodas arvien jaunas slimības.» Kas visvairāk pārsteidza, stažējoties Amerikā? «Cilvēki strādā daudz vairāk. Darbam jābūt perfektam – rūpīgi dokumentētam, un par to regulāri jāatskaitās. Ja boss tevi sestdien deviņos vakarā vēlas redzēt savā kabinetā, tad tur arī jābūt. Cilvēki zinātnē ir mērķtiecīgāki.» Kā ar vienkāršajiem cilvēkiem? «Tos, kurus var satikt supermārkētā, nekas īpaši neinteresē. Ir tādi, kas visu mūžu nodzīvojuši Kalifornijā un no tās ne reizi nav izbraukuši.» Fascinējošākais pasaulē? «Daba, tās skaistums un sarežģītība – gan mikroskopiskā, ko pēta ķīmijā, gan visaptverošā – kosmoss.» Kā atpūšaties no zinātnes? «Skrīenot. Zinātnē ienācu laikā, kad vairāk domāju par sasniegumiem sportā, taču viss mainījās, jo sapratu, ka sportojot es daru kaut ko tikai sev, bet zinātnē – daudziem.»